

Højre Side har sagt affurat med samme Ord. (En Stemme: Og hvad svarede Højremanden saa?) Han svarede: Nei, det er ikke rigtig; men det behøver jo ikke at tilsiges, thi naar faa man nogenfinde de Herrer vedgaa, at de have staaet paa de samme Grundsaetninger, hvorpaa vi nu have staaet i 8 Aar. Det forlanger jeg ikke endnu, men det kommer nok. Hvad gaar nu dette Udtryk ud paa? Ikke det, at der ikke eksisterer Andet end Folkethinget, men det, at Folkethinget og Landstinget ikke er ligeberettigede Faktorer i vort politiske Liv; men Højre har jo i den senere Tid altid staaet paa Ligeberettigelsen, medens vi arlig talt have holdt paa, at den saavner Hjemmel i Forfatningen. Dersom det maatte være mig tilladt, vil jeg for de to ærede Medlemmer til Opfriskning af deres Huskommelse nævne et Par Ord. Det er de ærede Medlemmer fra Leire og Frederiksborg Amts 3die Valgkreds, jeg sigter til, for de have været i samme Kompagnisfab som det ærede Medlem fra Kjøge og jeg om det samme Program med den samme Forstaelse. Det ærede Medlem fra Frederiksborg understrev det, da det saae Dagens Lys og var med, indtil han haanede der, hvor jeg haaber, at han ikke skal komme fra igjen. Hvor det ærede Medlem fra Leire i den Henseende vil naae hen, er jeg ikke sikker paa. Den Dag, vi understrevede Programmet og endnu tre Aar efter, var der megen Forskjel inellem dem, thi da var det ærede Medlem fra Leire mod al Parlamentarisme, baade Højres og Venstres, men nogle Aar efter det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds gik ogsaa han ind i Parlamentarismen. Nu have de fundet hinanden mod det ærede Medlem for Kjøge. Programmet siger: „Nu som før er det Folkethinget, der har det konstitutionelle Livs Opstaaelse“. „Folkethinget har nemlig ubestaaende bevaret sin Hovedindslydelse paa den for Regeringens Sjæls aldeles nødvendige Lov, Finansloven, med tilhørende Bevillingslove. Denne grundlovmæssige Forret giver Folkethinget Magt til at umuliggjøre enhver Regerings Bestaaen, som vil modsaette sig dets Bestræbelser, og saaledes efterhaanden at indføre som Regel, at Regeringen til enhver given Tid repræsenterer de Afskuelse, som veles af Folkethingets Flertal, hvilket med andre Ord er Gjenmefjølrelsen af den parlamentariske Regeringsform“. Det er Folkethinget, som er Lyngdepunktet i vort politiske Liv, det er Folkethinget, der er den øverste Myndighed, politisk taget; men ligger deri, have vi nogenfinde derved villet udtrykke Andet end det, som nu det ærede Medlem for Kjøge har sagt? Det er den samme Tanke. Ligger deri nogenfombestemt Tilfidesaettelse af de andre forfatningsmæssige Faktorer? Ingenlunde. Det er det Samme, som vi i Foraaret 1873 stemte for, da vi sagde: „Det er det konstitutionelle Livs

nødvendige Krav, at Regeringen er i Overensstemmelse med Folkethinget.“ Der ligger deri det Samme, som vi vedtog i 1876, da vi sagde: Regeringen maa søge sin Styrke i et Lidsforbund til Folkethinget (Afbrydelse af Højmark). Staar det der ikke? Saa kan det ærede Medlem dog læse efter (Højmark: Der staaer Mere end det). Ja, Gud bevarer, der er sagt meget Mere, end jeg her kan gjentage, saa det er en aldeles overflødig Bemærkning; det er atter en Skulden fra Programmet. Det er altsaa ganske den samme Tanke. Den ærede Minister har støttet til disse to ærede Medlemmer, ment at kunne sige, at bare vi vilde henholde os til denne Tanke, kunde han snart blive færdig med os; thi det var fuldstændig forfatningsstridigt. Jeg skal nu foreslaa den ærede Minister at gennemgaa vor konstitutionelle Historie, han vil da se, at mange af dem, der nu støtte ham, have søvet i den samme forfatningsmæssige Bilsfarelse; thi de have sagt, hvad gjør det, om Landstinget er meget konservativt? Folkethinget har Nøglen til Pengesaksen osv. Det er sagt fra den ærede Ministers Leir af hans Venner baade her og i Landstinget den Gang, vi forhandlede om Forfatningsforandringen. Det kan være en slem Overgang, men det har ingen Nød, vi komme nok en Gang paa ret Kjøle med vore politiske Grundsaetninger; thi hvad man forlanger for Folkethinget, er slet ikke Andet, end hvad der forfatningsmæssig forlanges i alle konstitutionelle Stater; det er den eneste kjendte Form, under hvilken de virkelig fri, konstitutionelle Stater udøve deres Myndighed, den nemlig, at Regeringen er i Overensstemmelse med Folkets Billie, udtrykt i det folkevalgte Kammer og samtidig, selvselgelig, besidder Evne og Dygtighed til at kunne regjere med Forfatningen, det vil sige besidder Evne til at faae de andre Faktorer med til Svadsfombest, der er nyttigt og gavnligt og nødvendigt at gennemføre. Har Nogen negtet det? Har Nogen negtet, at der foruden Folkethinget er to andre Faktorer i Lovgivningsmagten med grundlovmæssig Frihed, fordi man siger, at Folkethinget er Lyngdepunktet? Nei, det har aldrig Nogen negtet. Det er vel en ilde set Saetning for Liden, og Mange, Mange, der have været ombord paa denne Selvstyrelses Skude, ere gaaede fra Borde. Vær saa artig, reis kun, vi finde nok tilstrækkeligt Mandsskab alligevel, thi det er ikke en Blimsollst Sigliste, denne Skude, den er stærkere bygget end som saa, og selv om det stormer og Søen gaar imod den, den holder nok sin Plads, og med Liden fange vi Bør. Vi kunne efter min Formening meget rolig se paa de nuværende Forhold i Folkethinget, efterat vi have set den sidste Valgdag, og vi kunne se rolig derpaa, selv om disse Forhold skulde vare længe, og der er jo ingen Lidsgrændse for, hvor længe det skal vare; men Folket fortjener heller ikke Andet, før det saavel fra Valgrettens som fra